RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

nr. 214.716 van 28 juli 2011
in de zaak A. 201.081/XII-6652.

In zake : Ahmet YÜNCÜ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Anthony De Zutter
kantoor houdend te 8400 Oostende
Wellingtonstraat 96
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de burgemeester van de STAD OOSTENDE
2. de STAD OOSTENDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bert Roelandts en Sofie De Maesschalck
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 juli 2011, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de burgemeester van de stad Oostende van 12 juli 2011, waarbij voor een periode van drie maanden de sluiting wordt bevolen van de drankgelegenheid "New Passage", gelegen aan de Frère Orbanstraat 1 te Oostende.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juli 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ewout Lievens, die loco advocaat Anthony De Zutter verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Sofie De Maesschalck, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker baat een café uit aan de Frère Orbanstraat 1 te Oostende. Hij heeft de handelszaak pas overgenomen middels een handelshuurovereenkomst van 14 juni 2011.

3.2. Volgens de verklaringen van de verwerende partijen kampt de buurt - de Interbellumwijk - met een aanhoudende overlastproblematiek, bestaande uit vechtpartijen, intimidatie van voorbijgangers, bedreigingen, verhandelen van verdovende middelen en gestolen goederen, vandalisme, sluikstorten en nachtlawaai.

3.3. Op 7 juli 2011 vindt een gecoördineerde politie-actie plaats in en rond het café. Er wordt vastgesteld dat op dat ogenblik ene Blerim Hoxhaj achter de toog staat. Bij een daaropvolgende huiszoeking bij voormelde persoon worden verscheidene hoeveelheden verdovende middelen aangetroffen.

3.4. De verzoeker wordt op 7 juli 2011 om 22.30 uur gehoord.

3.5. Op 8 juli 2011 neemt de burgemeester van de stad Oostende "gelet op dringende noodzakelijkheid in het kader van de openbare veiligheid" een besluit waarbij aan de verzoeker de verplichting wordt opgelegd om "de instelling New Passage te sluiten voor een periode van 3 maanden, ingaand op vrijdag 08 augustus 2011".

3.6. Voormelde beslissing wordt vervangen door een besluit van de burgemeester van 12 juli 2011 waarin wordt bepaald dat het sluitingsbevel ingaat vanaf 8 juli 2011.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Verzoek tot heropening van de debatten

De zaak werd behandeld op de terechtzitting van 20 juli 2011 en werd daarop in beraad genomen. Op 25 juli 2011 heeft de verzoeker nieuwe stukken toegestuurd met het verzoek "deze te willen toevoegen aan het gerechtsdossier en de debatten te willen heropenen". De stukken, die na de sluiting van de debatten worden neergelegd, hebben hoofdzakelijk betrekking op de financiële situatie van de verzoeker en zijn gezin. Zij dienen ter ondersteuning van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de bestreden beslissing aan de verzoeker zou berokkenen. Het was voor de verzoeker mogelijk deze stukken reeds bij zijn verzoekschrift te voegen. De stukken in kwestie verantwoorden niet de debatten te heropenen ten einde de verzoeker alsnog de gelegenheid te geven om te repliceren op de standpunten van de verwerende partijen en het advies van het auditoraat op de terechtzitting van 20 juli 2011. Bijgevolg wordt niet ingegaan op het verzoek tot heropening van de debatten. De bij dat verzoek gevoegde stukken blijven buiten het beraad.

V. De schorsingsvoorwaarden

Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting van de verzoeker

Onder de hoofding "Uiterst dringende noodzakelijkheid - moeilijk te herstellen ernstig nadeel" zet de verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende uiteen :

> "Terzake zijn de feiten zo dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent. Dat blijkt reeds zeer duidelijk wanneer men de concrete en precieze gegevens van de zaak bekijkt.
>
> Wat de feiten en de middelen voor de vernietiging betreft wordt verwezen naar wat hieronder wordt uiteengezet.
>
> De maatregel waarbij de uitbating van een horecazaak gedurende een periode verboden brengt klaarblijkelijk meer dan een zuiver financieel nadeel mee en kan worden aangenomen als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.
>
> Dit nadeel is niet enkel moeilijk te herstellen doch ook actueel gezien de onmiddellijke sluiting en daarmee gepaard gaande 'broodroof' en toekomstige faillissement.
>
> Het is de logica zelve dat een beginnende zelfstandige die binnen de eerste maand na aanvang van zijn handelsactiviteiten (15/06/2011) zijn zaak voor maar liefst 3 maanden moet sluiten binnen een zéér korte termijn te maken zal hebben met een faillissement.
>
> Verzoeker zal niet in de mogelijkheid zijn de lopende huurgelden, sociale bijdragen, verzekeringen, enz. te betalen ! Daarenboven heeft verzoeker nog een vrouw (huisvrouw) en kind (2 jaar) ten laste waardoor hij zelfs niet meer in hun levensonderhoud zal kunnen voorzien ...
>
> Verwijzende naar ondervermelde rechtspraak waarbij zelfs reeds een sluiting van één maand werd aanvaard als zijnde voldoende is het risico van

een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bewezen :

- Wanneer uit het verzoekschrift en uit de stavingsstukken die bij het dossier worden gevoegd, blijkt dat de stopzetting van de activiteiten gedurende een maand van de inrichting die het voorwerp uitmaakt van het bestreden sluitingsbesluit, omwille van de omstandigheden binnen een korte termijn dreigt te leiden tot het faillissement, is het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bewezen.
- In dit opzicht is de volledige sluiting van de inrichting gedurende een periode van twee maanden een ernstige maatregel vermits blijkt dat zij nagenoeg zeker het faillissement van de eiser tot gevolg zal hebben.
- Het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is bewezen in hoofde van de vennootschap-zaakvoerder van de inrichting waarvan de voorlopige sluiting wordt bevolen, vermits ze laat gelden dat 'het gevolg van een sluiting van drie maanden het faillissement is', dat zij bij het verzoekschrift verschillende documenten heeft gevoegd die niet worden betwist door de overheid, met betrekking tot de lasten die zij 'ondanks de sluiting van de inrichting' moet dragen. Bijgevolg toont verzoekster voldoende aan dat de uitvoering van het bestreden besluit haar voortbestaan ernstig in gevaar dreigt te brengen.
- Het niet kunnen betalen van de vaste kosten gedurende een periode van drie maanden ingevolge een politiemaatregel van de burgemeester op grond van art. 134quater Nieuwe Gemeentewet, kan het voortbestaan van een handelsonderneming bedreigen waardoor de betrokkene riskeert een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden. Het verloop van de gewone schorsingsprocedure kan de betrokkene niet behoeden voor de verwezenlijking van het nadeel.

De sluiting van de drankgelegenheid van verzoeker - zonder één voorgaande verwittiging van vermeende overlast - betekent de financiële doodsteek".

Beoordeling

Artikel 17, § 3, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereist dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting bevat van de feiten die volgens de indiener het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijke nadeel aantonen.

Het is dus zaak voor de verzoeker om, welbepaald in zijn verzoekschrift, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel waarvoor hij vreest zo precies en zo gedetailleerd mogelijk uiteen te zetten en te staven met concrete en verifieerbare gegevens. De verzoeker mag zich derhalve niet beperken tot vage beweringen en algemeenheden die niet concreet toegespitst zijn op de situatie waarin hij zich persoonlijk bevindt.

De uiteenzetting van de verzoeker bestaat grotendeels uit parafrases van rechtspraak van de Raad van State omtrent vorderingen tegen sluitingsbevelen. De loutere verwijzing naar een aantal arresten over betwistingen aangaande gelijksoortige beslissingen, verschaft geen concreet inzicht in het nadeel dat teweeggebracht wordt door de thans bestreden beslissing.

Voorts acht de verzoeker het "de logica zelve" dat het bestreden sluitingsbevel zal leiden tot een faillissement. Evenwel wordt met geen woord gerept over de precieze omvang van het verlies aan inkomsten, omzet en cliënteel. De verzoeker legt weliswaar stukken neer waaruit blijkt dat het uitbaten van een drankgelegenheid een aantal kosten meebrengt. Ten aanzien van bepaalde van die uitgaven dringt zich de vaststelling op dat zij slechts eenmalig, jaarlijks ofwel driemaandelijks verschuldigd zijn. Bovendien kan de verzoeker de facturatie van de reeds geleverde dranken bezwaarlijk beschouwen als "lopende" kosten.

Bijgevolg stelt de Raad van State vast onvolledig te zijn geïnformeerd over de financiële situatie van de verzoeker, derwijze dat het hem niet mogelijk is de ernst van het beweerde nadeel naar behoren in te schatten en te beoordelen.

Er is dan ook niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juli tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door
Bart Tettelin, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Bart Tettelin **Peter Sourbron**